

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antalkönyvnyomdája, hova az előfizetés pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitványban egy or közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr
Félévre . . . 2 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt 25 kr

SZERKESZTŐSEG.

Beliczey-ut, 15. szám
hova a lap szellemi kr
szét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Előfizetési felhívás.

Lapunk folyó év július 1-én tizenegyedik évfolyamának második negyedébe lépett, a történet mértékén számítva arasznyi idő csupán, hogy lapunk a közérdeket szolgálja, de egy hirtel életében nagy idő ez, biztosítéka annak, hogy az a lap immár megállapodott, hogy hivatalást tölt be közmegelegedésre és a közönség teljesen méltányolja s elismeri e lap létjogosultságát és azt fentartandónak itéli.

És éppen mert tudjuk, hogy ez így van: fordulunk a nagy közönséghez, mely törekvésünket eddig is nem csupán kellő érték szerint becsülte meg, de mindenkor támogatta is, hogy ezt a támogatást nekünk — miként a múltban a jövőben is megadni sziveskedjék.

Programmunkon ma sincs okunk semmit változtatni. Lapunk tere miként eddig ezután is kizárólag a helyi érdekek istápolásának szolgál míg a szépirodalmi részben oda törekszünk, hogy ott is mindenkor csupán irodalmi színvonalon álló közlemények jelenjenek meg.

Még egyszer kérjük részünkre az eddigi támogatást és bizalmat megtartani s az előfizetést mielőbb megújítani.

A szerkesztőség.

Tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése június hó végével lejárt, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek

TÁROZA.

A TÁRCZA.

Oszkár: Isten önnel kedves Lármasi úr; meg lesz, meg lesz kérem a tárcza, elküldöm, vagy magam viszem el; isten önnel! Pfüj miről is írjak! Nem jut egy életrevaló thema az eszembe. Meg van: a hős legyen nagy számár, ki nem látja, hogy a feleségének egy elegáns fellépésű fiatal ember udvarol... Sőt meghívja vacsorára s míg esznek, a menyecske az asztal alatt nyomkodja a fiatal ember lábát. Ilyen szarvai nőnek ni. Ha ha! no fogjunk hozzá tüstént!!

I r é n: Oszkár édes?

O s z k á r: No mi baj.

I r é n: Ah Istenem, minő durva ön.

O s z k á r: Hagyj békét most kérlek, egy tárczát kell írnom.

I r é n: Borzasztó! Én mindjárt sírok.

O s z k á r: Hát micsoda sírni való van ezen? Belső munkatársa vagyok a „Haza i események”-nek s a lap nem jelenhetik meg holnap, ha a tárczát meg nem írom.

I r é n: Hát ne jelenjék meg.

O s z k á r: Micsoda beszéd ez?

I r é n: Azóta megirtam volna száz tárczát.

O s z k á r: Mióta?

I r é n: Egy hete, hogy nem juthatok hozzá! adja ide azt a tollat?

O s z k á r: Kétségbevonod az én írói talentumomat!?

I r é n: Nem édes Oszkár, de látja négy hete, hogy élvezzük az ugynevezett mézesbetéket s ön tárczáival elharásolt már belőle hármat.

O s z k á r — Jól van! legyek hát olyan közön-

nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetések legzélszerűbben posta utalvány útján eszközölhetők.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postánküldve

Egész évre . . . 5 frt — kr

Félévre . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Szarvas, 1894. jul. 1-én

A „Szarvasi Lapok” kadóhivatala.

Századunk réme.

(Második közlemény.)

Mi menti meg e rémtől a társadalmat, az államokat? Mi biztosít nyugalmat? A hatalmak részéről fogantatba vett szigorú rendszabályok, erős törvények alkotása, — mint említettem — nem sokat használnak. Így a baj csak elfojtatik — egy időre, hogy kedvező alkalom adtán kigyúljon, mint a hamuval betemett zsarátnok. Mi hoz közelebb a célhoz? Az-e a mit a népek jó lelki bölcsői tanácsolnak? Tisztességes megélhetési mód nyújtása, az iparos és földmivelői osztálynak kellőn díjazott foglalkozási tér nyitása? Nem rossz e tanács ellenkezőleg igen helyes, de ez sem vezet még ohajtott eredményre. Tudjuk azt, hogy akárhány van olyan, ki a munkától fázik, ám azért munka nélkül is kényelmesen, jól akar élni. Az anarchisták tábora részben ilyenekből is áll, noha a nagyobb contingenst az elzülltek

cseportjai szolgáltatják. Vannak azonban az anarchisták között művelt, olvasott, képzett emberek is. Három osztályt képeznek így ez emberek, mely osztályok között legfélelmetesebb az első kettő, mert ez legelszántabb, legvadabb s minden emberi érzésből kivetkőzött; ezek az emberek nem félnek senkitől, semmitől, nem tisztelnek senkit, semmit. Nem rablók, de gyilkosok. Nem fosztogatnak, de ölnek, nem építenek, de rontanak; nem rendeznek, de felforgatnak. Esküdt ellenségei a vallásnak, az egyháznak, az államnak, a társadalomnak, a rendnek, a hatóságoknak, a törvényeknek. Valóságos szörnyei az emberiségnek, kiket alvilági gonosz daemonok mániája izgat lépten-nyomon.

Az anarchizmus, mint láttuk, lelki betegség. Beteg, de nagyon beteg, lelkiileg, a nagy társadalom egy része. Rendkívüli, imminens szükség van a gyógyításra, de a gyógyszerek a ragályos betegség természetéhez legyenek mérve. Minő lelki gyógyszerek alkalmazásának? Mindenekelőtt kiváló gondot és figyelmet kell fordítani arra, hogy a vallásosság — felekezeti különbség nélkül — élesztessék, fentartassék. Igazán vallásos emberből soha sem lesz anarchista; a vallásosság vissza fogja tartani a gonosztól. Hogy az elérve legyen az egyházaknak — karöltve az államokkal — oda kell hatni, hogy mind az iskolákban, mind az iskolákon kívül a fiatal nemzedékben nemi különbség nélkül — igazi vallásos érzület, istenfélelem felköltessék, ápolassék. Nemcsak a lelkészek és tanítók, hanem a családfelek,

séges fráter, mint más, kiölöd belőlem mind azt a mit a természet és ereje belém oltott! azt hittem, hogy ha megházasodom, a feleségem lesz a nap ahonnan termékenyítő napsugarak áradnak agyamra. Mennyire csatlakoztam!

I r é n: De édes! hiszen ez csak egy rongyos vidéki új ág.

O s z k á r: Rongyos?

I r é n: Értem a fővárosi lapokat, de egy ilyen kisvárosi lapba firkálni...

O s z k á r: Mondod firkálni?

I r é n: Amit csak az uraság kasznárja olvas; azis legfeljebb boszankodik rajta...

O s z k á r: Boszankodik...

I r é n: A mi tele van megyei közgyűlési unalmas tudósításokkal. Ilyen miatt rabolni el a drága időt... hallatlan... hallatlan... ön bizonyára nem szeret engem!

O s z k á r: Elég! Legyen tehát! Meg fogom írni nyilvánosan, hogy szeretlek. Tárczát írok róla!

I r é n: Csókoljon meg inkább, csak hagyjon fel édes Oszkár az ily fixa ideákkal. Ha hallaná, Csépeessi ur milyen kritikát mond tárczáiról?

O s z k á r: Milyet? A nyomorult, mert ő „Tanügyi motor” főszerkesztője. Azé a lapé mely azt mondja, nem úgy van jól mondva, hogy „parancsoljon helyet foglalni” hanem, hogy „ü le koma itt a hü” A nyomorult! Megmutatom, hogy lerántom egész lapjával együtt. Jó, hogy említette. Erről fogok írni.

I r é n: Oszkár! én haragszom! Tudja, hogy a mama azt mondta, hogy engem meg ne haragítson, mert nyomban elájulok?

O s z k á r: Nem is tudnak a mai asszonyok egyebet. Egy keménymagos levest nem tudtak összekotyvasztani hanem ájuldozni... ah... azt... fol ségesen tudnak. Mármost orról fogok írni.

I r é n: Nem bánom maga képes éjtől ott ülni a lap beszédénél, talán maga is szedi, mintha elpusztulna a társadalom, ha ott nem volna. Maga engem semmibe se vesz. Maga csinált nekem mézes helyett mérges betéket. Jól van. Mármost haragszom, de ne féljen nem ájulok el, hanem, fog maga velem is gondolni tudom Istenem. Jön a mama!

O s z k á r: Mond, hogy az anyós!

I r é n: Hát legyen! az anyós!

O s z k á r: Hát megírom a redakcióban. Pá, pá!

I r é n: Borzasztó állapot. Megszámítottam. Háromszázharminczháromszor csókol meg három hét óta, mikor egy napra is kétszer annyi juthatna. Tulajdonképpen nem is akartam hozzá menni. A mama erőltetett. Hát hadd térítse meg mármost ő maga!

C s é p e s s i: Jó napot szép asszony.

I r é n: Ah Isten hozta.

C s é p e s s i: De milyen izgatott nagysád.

I r é n: Hagyja el. Oszkár ismét valami tárczán töri a fejét.

C s é p e s s i: Ha ha!

I r é n: Segítsen kérem valahogy.

C s é p e s s i: Nem lehet őt csak győkeres, kurával, kigyógyítani.

I r é n: Már a mamával is ijesztettem.

C s é p e s s i: S nem ijedt meg? csodálatos!

I r é n: Most is itt hagyott!

C s é p e s s i: Mondja: nem féltékeny nagysádra Oszkár?

I r é n: azt se tudja mi fán terem. Nem ér rá.

C s é p e s s i: Pedig minden fiatal házasság az szokott lenni. Tudja mit idézzük fel e zöldszemű szörnyeteget, akkor bizonyosan nem fogja magára hagyni.

I r é n: Hogyan? Az valóban hatásos kúra lenne.

C s é p e s s i: Nem is volna veszélyes mert ön szereti Oszkárt.

családtagok, hatóságok és egyebeknek is kötelességükben állt ezt tenni. Miért nem volt, vagy ha volt, miért nem volt ily mérvű anarchizmus jóval ennek előtte? Mert az elődök — valjuk meg az igazat, — istenfélők, vallásosak voltak, templomba jártak, az evangélium üdvözítő tanait örömmel hallgatták, a bibliát olvasva annak szent ígérei szerint éltek. Mindez most másként van, de az idők is ép ezért fordultak rosszabbakra.

Vallásosság után második gyógyszerül emlitem a hasznos foglalkozást. Otium pulvinar Satanae. Tétlenség, hivalkodás számtalan bűnek forrása, így nagy részben az anarchizmus ördögi miveleteinek is. De hát mi teszi az embert hasznos munkássá? Kétségen kívül a tiszta erkölcsiség. Vizsgáljuk csak a henye embereket, vajjon tiszta erkölcsűek-e? Nézzük csak az anarchistákat, miféle erkölcsiséget látunk nálok? Van-e, lehet-e ily szörnyeknek még moráljuk? Tetteik mutatják. Igen, ám hol nincs moral, ott nincs üdvös foglalkozás sem, mert nem is lehet. Csak a tiszta moral, minősíti az embert üdvös munkálkodásra. Oda kell ennelfogva hatni a hatalmaknak, hogy a népek erkölcsisége a néposztályok minden rétegében kifogástalan legyen. Véget kell vetni a corruptionnak, mely ép úgy ápolja az anarchiát, mint az elvallástalanodás. Munkát adni, a munkát humanusan díjazni, ez szükséges, de szükséges, hogy a munkás erkölcsös jellemes egyén legyen, mert csak ily munkás szereti a munkát és ebben kitartó. Az a munkás, kiben nincs meg a tiszta erkölcsi érzet, dolgozik ugyan, de követeléseit is tuhajtottak, s a legmértányosabb díjazással is elégtelen, strike-ol, s végre beáll anarchistának. Hány ilyen nincs az anarchisták közt.

Lányi Gusztáv.

Egyházi életünkből.

Ág. hitv. ev. egyházunk folyó hó 8-án, a délelőtti istentisztelet után tartott egyházi közgyűlésen két fiatal tanítót — Brusznyczyky P. és Trnovszky Márton tanítókat — vett fel rendes tanítói sorába. A felvétel külsőleg, régi, bevett szokás szerint egy-egy énekvers-

nek elénekléséhez van kötve. Így történt ez most is.

Talán ez a régi módi eljárás sem való mostani viszonyaink között! Hiszen ezen tanítók mindegyike egy évig mint önálló tanító működött s ezen idő alatt első sorban az igazgató lelkésznek — azt hiszem — volt alkalma meggyőződést szerezni magának arról, hogy a működő tanítók végzik-e s ha igen, mi módon, s mily mértékben végzik feladatukat? Maguk az iskolai év végén megtartani szokott vizsgálatok is épen arra valók, hogy az ilyen próbaévre felvett tanítókat, ezek tanítói munkásságát s az általuk elért tanítási eredményt úgy a felügyelettel megbízott feletteshatóság, mint maguk az egyház hívei alaposan megismerjék. S hogy épen énekeltek az ilyen tanítókat: épen nem érhető. A ki népiskolai életünket közelebbről ismeri, tudja, hogy énektanítással tanítóink mindegyike foglalkozik. Külső iskoláinkban működő fiatal tanítóinknak pedig talán még több dolguk van az énekléssel! Hiszen nem elég, hogy iskolájuk növendékeivel naponként énekelgetnek, de a vasárnapi istentiszteletek alkalmával ők vezetik a felnőttek énekét is, a mi bizony nem csekély nehézséggel jár. Ily körülmények között tehát — azt hiszem, ha egy iskolai év leforgása alatt tudomást vehetni arról, hogy a tanítónak mily gyakorlottsága van, teszem a beszéd- és értelemgyakorlatok tanításában, a nyelvtan, a szám- és mértan, a földrajz stb. tanításában s hogy ezen tantárgyakban a tanító mily eredményt tudott elérni: akkor arról is könnyen tudomást vehetni, hogy az a tanító mennyire boldogul az énektanításnál is. Azután meg okleveles emberekkel lévén dolgunk az ilyesmi próbák egészen fölöslegesek.

Magát ezen eljárást is tehát egészen fölöslegesnek tartom. De, ha mégis ragaszkodnak hozzá, annak, a mit a jelen esetben láttunk — s ez az, a mit különösen szándékom kiemelni — még sem szabad lett volna megtörténnie; pedig megtörtént: Brusznyczyky Pál, egyik „magyar tanyelvű“ iskolánk fiatal tanítója a felvételi próbát „tótul“ tette, tótul énekelte. Megtörtént, jöhet a közgyűlés tagjai közül többen határozottan kívánták a magyar ének kijelölését, „az elnöklő nagy-

tiszt. lelkész Úr — mondom — mégis tót éneket jelölt ki s Brusznyczyky tanító rögtön kész is volt — mert szerencsére még nem felejtett el tótul — azt elénekelni. Igazán sajnálatos eset ez épen most, a midőn magyarosodásunk csak az imént, az elmúlt vasárnapi egyházi közgyűlésen is oly örömdetes lépést tett előre.

S M.

Ujdonságok.

— **Szarvas díszpolgára.** Folyó hó 9-én tartott képviselői közgyűlésen Gróf Csáky Albin volt közoktatásügyi minisztert, szarvasi nagybirtokost városunk körül szerzett sok érdemei folytán díszpolgárává választott. Az erről szóló oklevelet nagy küldetés viszi fel a népszórtól volt miniszternek.

— **Beküldetett.** A tőzsde áldozata. Kapcsolatban Schvarcz Dániel békés-szent-andrási kereskedő öngyilkosságának hírével, a békés-szent-andrási takarékpénztárról — mint a hol nevezett igazgató volt — igen kalandos hírek keringtek a lefolyt napokban. A lapok nem kevesebb mint 40 ezer forint börze differenciáról, a pénzügyet nagy károsodásáról, óriási pánikról stb. beszéltek össze vissza. Mi tartozunk az igazságnak, midőn a leghűbb tényeket ezennel kijelentjük, hogy a békés-szent-andrási takarékpénztár egyetlen krajczár veszteséggel sines érintve. Schvarcz kizárólag saját személyében, az igazgatóság minden tudomása nélkül folytatott tőzsdei spekulációkat, halálakar már csak 2000 frt. börze differenciája volt Bpsten, — a takarékpénztárnál váltó elfogadványokért mind össze 6200 frttal adós, és ez oly biztos fedezettel bír, melynél jobbat még csak kívánni sem kell. A rossz akaratú koholmányok között nem utolsó az sem, mely a 40 fős részvények 60 fitra emelkedett árfolyamának 15 fitra történt leszállásáról szól. Az intézet igazgatósága ezt arezálan hazugságnak jelenti ki, mert a részvények árfolyama semmivel sem csökkent, a részvényesek körében sem volt semmiféle pánik, mert egyáltalán nincs is erre semmi ok, lévén minden intézeti ügy a legteljesebb rendben. Az egész nem volt más, mint valakinek aljas támadása a takarékpénztár ellen, mely pedig legkevésbé szolgált rá a sajnálatos incidensre, de az atyafi még is akart egyet útni a takarékpénztáron. Ez persze nem igen sikerült; az intézet igazgatósága, mindenünnen a bizalom legjobb jeleivel találkozott, a lapok a rossz akaratú híreket nyomban vissza vonták, és a takarékpénztár, azzal a nyugodtsággal, melyet a leghívebben teljesített kötelesség és tisztesség érzete nyújt; a méltatlan megtámadások után üzleteit a megszokott élénkséggel és szoliditással viszi tovább és előre.

— **Dr. Barabás Béla beszámolója Kondoroson.**

F. hó 8-án tartotta Dr. Barabás Béla a gyomai kerület országgyűlési képviselője Kondoroson beszámolóját. Barabás a vasárnap reggeli vonattal érkezett meg Szarvasra s itt Dr. Havár Gyula vendége volt, s a délelőtti folyamán pedig látogatást tett városunk előkelőségeinél. A délutáni vonattal Dr. Havár Gyula és számos szarvasi ember kíséretében Kondoros-ra ment s a nagy piaczon megtartotta beszámolóját. Barabás Béla ismert szónok ki elragadta ismét hallgatóit remekül kidolgozott szép beszámolójával. Barabást nagy közönség hallgatta s lelkesen megéljenezte. A képviselő tiszteletére este, az éppen ott lévő Baródy Károly színtársulata dísz előadást rendezett a melyen megjelent Barabás Béla és az egész Kondorosi előkelőség és a szarvasiak. Az előadás után a kondorosi híres csárda udvarán nagyobb szabású banquet volt melyen még a kondorosi szép hölgyek is jelen voltak. Toasztokat mondak a banquet alatt Dr. Barabás Béla orsz. gyűlési képviselő, Dr. Havár Gyula, Mázor József, Keviczky László és Bedák Mátyás. A kedélyes társaság egész reggelig együtt volt mikor is Dr. Barabás Béla hazautazott Aradra.

Néhány őszinte szó egy reporterhez. „Szarvas“ című helyi lap 53-dik számában meg van írva a f. hó 1-én tartott műkedvelői előadás magasztaló és nem magasztaló kritikája. Sok alapos megjegyzésem lenne e sajtászorú criticara, de elhagyom. A valódi criticát meghozta a jelen volt művelt hallgató és néző közönség nagyobb része. Ezzel a műkedvelő urak és nők meg is vannak elégedve. Dicsőséget nem keresett senki, csak a szent célt tekintette. Hát kedves reporter Úr tudja-e hogy propria laus...? Tudja-e hogy nomina nunnunquam sunt odiosa? Kár volt a deponens passivát használni activum helyett; azután bizony jobb lett volna maradni praesens mellett mint elórántani a futurumot, azt is hibásan. Az a „veniamur“

Irén: Csak ne volna ilyen kiállhatatlan ezekkel a tárczákkal. Mondja élvezhetők azok?

Csépessi: Nagysád. Én szinte érdekelt, ellenfél is vagyok. Engedje el, kérem a vélemény nyilvánítását.

Irén: Ugye? Hisz én lelkemből volnék az ő pártján. Mily boldog volnék egy kis Jókai felesége lenni, de így...

Csépessi... Nem hallott valami utca ajtó zörrenést. Nem a férje jö?

Irén: Nem tudom, sőtét van kint, nem látom, az imént ment el, mint mondja a redakezióba. Menynyire haragszik öre!

Csépessi: Valóban! Akkor kellemetlen találkozásunk lesz.

Irén: Csakugyan ő. Valami jó eszmém támadt. Jöjjön hamar az ablakfülkébe. Ki van nyitva! Így ni! ne mozogjon.

Oszkár: Visszajöttem. Jaj!

Irén: Mi baj! miért sántít ön?

Oszkár: Belebotlottam egy kőbe tán el is tört a lábam, fáj a tyukszemem oda van. Hamar azt a cipőhuzót.

Irén: Szegény lábaeszkája. Mutassa hol fáj: Itt?

Oszkár: Jaj! ne bánjon oly kíméletlenül vele. Nagyon érzékeny.

Irén: Hát nem írta meg a tárczát!?

Oszkár: Ne is említse. Jaj! Ne legyen hát olyan kegyetlen! Ne szorongassa a tyukszemem!

Irén: Itthon marad?

Oszkár: Nem is tudok rá cipőt húzni! Jaj! mi akar ez lenni. Irén? Ne szorongassa már. Hagyja el. Jaj! Kikérem magamnak a tyukszememet ily kíméletlenül szakítani...

Irén: Hadd puhuljon. (Ugorjon már!)

Oszkár: Jajaj? Mindjárt a földhöz csapom ezt a eszima huzót.

Csépessi: (Ugrom már.)

Oszkár: Mármost vége a türelmemnek. Nesze!

Irén: Jaj! most kitérte az ablakot!...

Oszkár: Mi volt ez? Valaki kiugrott az ablakon? Ah! valaki volt itt. Ugye... Elsápadsz most? Hütlenségen kaptalak!

Irén: Ugyan, hiszen a mama volt.

Oszkár: Micsoda? az anyósok nem szoktak az ablakon ki, hanem még ott is beugrani. A... most jut eszembe, azért támadt először is az az eszmém, hogy a férjét megcsaló asszonyokról írok. Hohó! Nem írok! Valamennyi asszony — mind megcsalja az urát.

Irén: Kivált a melyik örökösen tárczái után szaladgál.

Oszkár: Ah! házasság milyen humbug az egész! Mig a férj családja boldogsága után fut, hírnév után szaladgál...

Irén: Hja... ja...!

Oszkár: S ön meg se rendül?

Irén: Hja... ja!

Oszkár: Hah! önnök titkos légyottjai vannak. Meg tudom... fogadom s a csábító meghalt!

Irén: Az Istenért!

Oszkár: Ön félti ugye? De mig pisztolyom elé állitanám. Lefogom önt leplezni. Hadd jöjjön a mama.

Irén: Az anyós?

Oszkár: Igen az anyós!

Gáthy Bálint.

sehogyseoda való, jó lett volna: venio nagy venimus. Végül egyet ajánlok figyelmébe, ez a következő: vállalkozó műkedvelő férfiak és nők kedvét jótékony célú előadások alkalmával szerepelni ne fokozza le ezután oly... kritikával, mint a milyen az öné lett. Minden műkedvelőnek, főképp hazánknak, — mikor azért lép fel a színpadon, hogy a közönak üdvös szolgálatot tegyen, diszkrétívó tartozunk.

— **Dr. Liszi Viktor** gyulai kir. ügyész a napokban városunkban időzött a kir. járásbírósg börtönét és a büntetés pénzek naplóját megvizsgálta.

— **Mészáros Gusztáv** kir. járásbíró 6 heti szabadságra ment távollétében a járásbírósgot **Tapolcsányi Imre** kir. albíró vezeti.

— **Iskolaszéki gyűlés.** A helybeli községi iskolaszék folyó hó 2-án gyűlést tartott, melynek lefolyásáról következőkben értesítjük olvasóinkat: Ápr. 6-án tartott gyűlésen hozott intézkedések végrehajtása tudomásul vétetett; **Kutlik Endre** iskolaszéki elnöknek 1894-ik tanévről szóló jelentését melyet egész terjedelmében mult számunkban közöltünk — az iskolaszék magáéva tette s annak a képviselőtestülethez való beterjesztését határozta; az ismétlődő iskolásoktól az orsz. tanító nyugdíjra szedett 15 kr. befolyt 100 frt 95 krnyi nyugta bemutatott; az elnök megbízott, hogy a tantestület tagjait egy a mi helyi körülményeinknek megfelelő olvasókönyv szerkesztésére hívja fel; a kákai és furugyi iskolák tanítóinak abbéli kérése hogy az iskoláinkban teljesített ism. isk. tanításért némi jutalmazásban részesüljenek, miután ez iskolák szervezőit s az iskolaszék hatáskörén kívül állók a képviselőtestülethez tétetett át; **Molnár János** iskolaszéki gondnok-pénztáros mult tanévről szóló számadásai a bemutatott napló és okmányok alapján 933frt. 11 kr bevétel, 919 frt. 76 kr kiadás illetve 13 frt 35 kr. pénztári maradvánnyal helyesnek találván, az iskolaszék e számadatokra nézve, öt köszönetének kifejezése mellett, a felelőség terhe alól felmentette; a külső ism. isk. könyvtáráról a leltárak bemutatva lévén, azok megőrzése a gondnokra lett bízva; miután az iskolaszéknek három évre terjedő megbízatása letelt, felkérte az elnök, hogy e körülmény az iskolaszéknek lemondásával s a benne helyzett bizalomért való köszönet nyilvánításával együtt a képviselőtestületnek tudomására hozassék.

— **A volt regale** közbirtokossági összes ingó s ingatlan vagyonok átvétele folyó hó 12-én fejeztetett be, mely alkalommal a regale közbirtokosság egy a Szarvason felállítandó „Kossuth” szobor alapjaként 3500 frtot adott a községnek takarékpénztári könyvben megőrzés, — és egy 40 frtos takarékpénztári könyvet mely összeg a munkás enyhely létesítésére, kezelés végett adott át a községnek.

— **Közyűlés.** Folyó hó 23-án képviselő testületi közgyűlés leend, mi tekintve a nagy munka időt aligha lesz jogosítva fontosabb ügyek érdemleges elintézésére. A közgyűlés tárgyai a következők lesznek: 1., **Oláh György** vármegyei tiszti főügyész jutalom díjának megszavazása, a községi tanács e célra 2000 frtot javasol megszavazni a közművelődési alappénztárából. 2., **Kelendy Géza** kérvénye, melyben helyettes gyám minőségben tett fáradozásait megjutalmazni kéri. 3., **Biró Imre** rendőrbiztos kérvénye melyben 100 laktér megadásáért folyamodik. 4., A községi kocsisok kérvénye, melyben nyári ruhát kérnek.

— **A mult számunkban** tett felszólalásunknak úgy látszik eredménye volt a mennyiben **Dr. Krcsmeri** közbirtokos intézkedése folytán megis jönnek látta a tanács a tüzoltőgyűlés részére egy őrszobát átengedni. Amint értesülünk az önkéntes tüzoltó egyület már esütörtökön megkezdte az éjjeli őrséget, s most minden éjjel állandóan 3 tüzoltó van a község házában, kik az őrszolgálatot teljesítik.

— **Helyi időjelzés** **Julius** 15—22-ig. Változó szelek majd minden irányban; nappal erős meleg, éjjel hűvösebb; hol nyári, hol őszi; felhőzet, némi hajlandóság viharos esapadókra, különben tulnyomóan száraz lég.

Az **Athenaeum** Képes Irodalomtörténetéből megjelent a 24-ik füzet. Ebben **Angyal Dávid** befejezi **Kisfaludy Sándorról** irt tartalmas cikkét, **Négyesy László** **Bercsényi Dánielről**, a **Keszthelyi Helikonról** s az ekkori nőköltőkről irt, végül **Ballagi Géza** a „Felvilágosodás Irodalma” czim alatt a mult század végén keletkezett vallási és politikai röpiratokat ismerteti, érdekes képben mutatva be az akkori „aufklärer” szelemi mozgalmait. Mind a három író már azelőtt bővebben foglalkozott a tárgyal írókkal s vizsgálataik eredményeit itt mintegy összegezve nyújtják. Nem kevésbé be-ses a szövegben és mellékletekkel közölt nagyszámú épek sora: **Kisfaludy Sándornak** régi és új zobra **Bercsényinek** a **Kisfaludy-társ.** ereklyetárából itt először közölt arcképe, **Hetyei** szülőháza,

továbbá „A magyarokhoz” czimű híressé vált költeményének első versszakai, **niklai síremléke** és **Festetics Györgynek** arcképe; **Ballagi** cikkéhez: a **Magyar Kurir** arcképe, **Laczkovics János** és **Martinovics Ignác** arcképe, végül az összeesküvők fája. Külön mellékletekül: **Kazinczy Ferencz** arcképe (**Kreuzingertől**) és **Kazinczy Kiss János**hoz irt levelének hasonmása járulnak a füzethez. A legközelebbi füzet a boríték jelentése szerint **zeptember elején** fog megjelenni. A monumentális vállalatot melegen ajánljuk az olvasók figyelmébe. Egy egy füzet ára 40 kr, s bármely hazai könyvkereskedésben megrendelhető.

CSARNOK.

A mi szerelmünk.

A napok bájoló álmoként tüntek tova. Egyik óra sebb öröm-virágokat fakasztott szívünkben, mint a másik. Örömünk mindig olyan vidám, s lelkünk olyan derült volt mint a fénylő mosolygó nyári ég.

Öntudatlanul idylli szép vigjátékot játszottunk el naponként, s a mi vigjátékunkban annyi kedvesség nyilvánult, hogy hozzá hasonlót még nem adtak eddigé a kerek föld semelyik színpadán, s több igéző bűbáj és ragyogó költészet lengte át, mint az „Ezeregy éj” leggyönyörűbb, legbájosabb regéjét.

Nagybátyámnak mód nélkül tetszett ez az élénk kis vigjáték, a melyet **Ida** és én napról napra olyan szépen és annyi lelki gyönyörűséggel eljátszottunk. Mindamellet mégis szeretett volna már arra a kedves meglepetésre virradni, hogy szerelmet vallottunk egymásnak.

Néha megfogott s hamiskás szembunyorgatással kérde:

— **Hogy tetszik neked **Ida**? Mit szólsz a kis hamishoz?**

Ilyenkor azt válaszoltam, hogy **Ida** kimondhatatlanul tetszik nekem, hogy valóságos angyal, még pedig a legkedvesebbek közül való, csak ne kérdezzen még egyebet is, hanem engedjen gyorsan lemennem a kertbe.

— **Miért?**

— **Mert **Ida** már türelmetlenül vár lent reám.** Játszani fogunk, szaladgálni, dalolni: csak most ne kérdezzen többet édes jó bácsikám. Még nem akarok, mert még nem tudok számot adni magamnak érzelmeimről, **Ida** iránt táplált érzelmeimről. Még nem akarok nevet adni annak az érzésnek, mely eddig szívem mélyén szunyadozik, s koronként egész valómat édesdeden reszkető gyönyörrel tölti el. Ne gondolkozzék még arról az agy, csak hadd érezze a szív és mámorosodjék meg tőle egészen. Csak hadd álmodjunk még ezt a tündéri álmot, s hadd érezzük még azt a földöntúli üdvösséget, melynek kifejezésére az ajknak nincs szava, s csupán a szemek tudnak róla beszélni...

Nagybátyám mosolyogva hallgatta megittasodott lelkem áradozását. Szólni akart, de én megelőztem:

— **Még most ne kérdezzen semmit sem, kedves bácsikám**

Az orgonabokrokon túl, mintegy varázsszóra fonódott karunk egymás dereka köré s így haladtunk lassu léptekkel a meglített lugas felé.

Nem szóltunk egy árva szót is, nem néztünk egymásra, s mégis mily édes, mily mámorító boldogság remegette lelkünket. Ajakuunk helyett szívünk lázas dobogása beszélt.

Forrón óhajtottuk elmondani egymásnak azt a titkot, melyet eddig szívünk legmélyebb rejtekén oly szent félelemmel őriztünk, mindazáltal mégis azt kívántuk magunkban, oh, bárcsak mennél tovább vonulna, bárcsak egész a végtelenségig nyulna ez az út, hogy ezt a mélyes és mégis oly sokatmondó hallgatást ne szakítsa meg soha hiu emberi hang, hanem szüntelen ily boldog érzések között fogjon bennünket körül. Igen, folyton-folyvást, mindörökké tartson ez így.

Hisz ebben a mély nesztelenségben, ebben a titokzatos hallgatásban benn volt szerelmünk öntudatára ébredésének minden gyönyöre és üdvössége!

Amint beléptünk a lugasba, ekkor találkozott először pillantásunk.

Ida bánatosan nézett reám.

Megremegettem egész testemben.

Ugyan mi érthette az angyalt ilyen hirtelen?

— **Ida!** az istenért! mi történt? — kérdém heves ijedelemmel.

A szép gyermek lassan leereszkedett egy székre s rózsás kacsójával elfődte szeméit, hogy meg ne lássam bennök a felcsillanó könyveket.

— **Ne ejtsen kétségbe, kedves **Ida**, — esdekeltem. — Szóljon hát, mi fáj? miért sir?...**

— **El kell válnunk, — felelt tompa, lemondó hangon.**

Szívem elszorult s csaknem fölkiáltva kérdém:

— **Miért?**

— **Haza kell utaznom.**

— **Ah, az még nem baj.**

— **Dehogyan nem.**

— **Kegyeddel utazom.**

— **Az nem lehetséges.**

— **Ne rémítsen meg.**

— **Szüleim értem jönnek.**

— **Hát velük megyek.**

— **Azt nem engedik meg önnek.**

— **Honnan gondolja?**

— **Ónnan, mert még valaki más is eljön velük.**

— **Más is? Kicsoda?**

Még nem gyanítottam semmit sem, bár lelkem már ugy reszkett.

— **Hát — egy fiatal ember, — viszonzá **Ida** kitérőn.**

— **Szép?**

— **Nem is tudom még.**

— **Hát nem ismeri?**

— **De igen, ... csakhogyan nem néztem még meg jól.**

— **Hát hol van?**

— **Itt van, — válaszolá élénken s gyorsan kivett zsebéből egy hosszukás, ötpeccétes levelet.**

Remegő kézzel nyultam utána.

— **Az imént kaptam ezt a levelet hazulról. A papa azért nem irt eddig, mert a fényképre várt. A fővárosban készült, nagyon sikerült. Nézze csak... Ugy-e szép?**

Én ugyan nem találtam rajta semmi szépséget.

A fénykép fiatal embert ábrázolt, kissé együgyű, kissé buta arccal, semmitmondó, álmos szemekkel, merészen hajlott orral és szőrös volt mint valami majom.

— **Ki ez a fiatal ember? — kérdém aztán halkán.**

Ida hirtelen rám nézett, s erőltetett vidámsággal felelt:

— **A völegényem.**

Ugy éreztem magamzt, mintha a hetedik mennyországba egyszere a pokolba hulltam volna alá.

— **Völegénye? **Ida!** a maga völegénye? — fakadtam ki haragos önfeladáséggel. — Hiszen tegnap még jegyese se volt és ma már völegénye van.**

— **Ne ítéljen el.**

— **De ilyen csunya férfit hoz hogy mehet kegyed?**

— **Nagyon gazdag. Harmincezer forintja van, vagy talán még több is. Még örökölni is fog. Szüleim mindenfelől tudakozódtak. Meg is irták mindjárt, hogy kikkel jutok sógorságba, melyik családdal rokonságba?**

— **Hát csak gazdag óhajta lenni?**

— **A gazdagság — a boldogság.**

Bizonyos szánuakozással tekintettem szeme közé, azután megfogtam hófehér kis kezét, s az ugy reszkett.

— **Azt mondja az esze, az ajka, de mit mond a szíve?**

— **A szívem? — ismétlé **Ida** önkéntelenül, s majd rám pillantott, majd meg lesütötte szemét. Egyszere kiszakítá jobbát kezemből, szétvonta a kertben, s hirtelen forró esőket nyomva ajkamra elszaladt...**

Marosi István.

NYILTTÉR.

E rovatban közlötökért nem vállal felelősséget a Szerk.

A „Szarvasi Lapok” 27. számában „Válasz” czim alatt megjelent rágalomtelt közlemény megtorlása iránt cikkirő ellen — miután ellene egyéb elégtétel szerzési mód rendelkezésre nem áll — a bűnvádi feljelentés megítéltetett.

Szarvas 1894. július 11-én.

Deutsch Arthur.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZIKESANTAL.

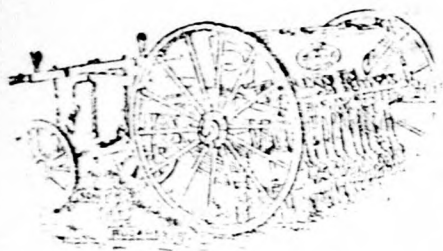
Néhai öz. Beipoteczky Jánosné Kossuth utca 99 ik számu háza szabadkézből eladó. Értekezhetni. MIKOLAY PÁLLAL.

SCHLICK-féle vasöntöde gépgyár rész- vénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák Városi iroda és raktár Fiók raktár
IV. ker. külső váci-út. 29—35 Podmaniczki utca 14. Kerepesi-út 77. szám.

Gőz- és jágánycséplő-készületek

számos első díjjal kitüntetett szab. Schlick-féle
2 és 3 vasu ekék, mélyiő és egytetemes
acél ekék. eredeti SCHLICK és VIDATS-féle egy
vasu ekék, talajmivelő eszközök valamint
Schlick féle szab. Haladás, sorbavetőgépek
Takarmánykészítő gépek, darálók őriőmalmok
és mindennemű gazdasági gépek Eredeti ame-
rikai kéveköto és marokkrakó arató- és fűka-

száló gépek szállítható mezei vasutak stb
Arjegyzekek ingyen és bérmentve.
Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.

A „HUNGARIA” országos magyar vajkiviteli részvénytársaság értesíti a t. gazdaközönséget,

hogy irodáját Budapest, Dalszínház-utca 10. sz. a. megnyitotta és
vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződés
seket köt; a vajátvételt azonban csak f. é. október hó 1-én kezdi meg.
Ennélfogva felkérjük a t. gazdaközönséget mielőbbi bejelentkezésre
mert egy vajtermelésre berendezendő tejjgazdaság felszerelése tekintettel
a már is beállott tömeges megrendelésekre legalább is 8 hetet vesz
igénybe.

Részletes, az egész okszerű vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy
írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A „Hungaria” országos magyar vajkiviteli részvénytársaság igaz-
gatósága:
Báró Jósika Gábor s. k., Kunkel Imre s. k.,
elnök. vezérigazgató.

Eszenciákat.

rum, cognac, mindenne-
műszesz italok asztali
likőrök és különle-
gessegek azonnal
elhízáhatatlan elkészí-
tésére a legkiválóbb mi-
nőségű szőlőből.

Azonfelül ajánlok 80 fokú vegyileg tisztá
eszenciát a t. kellemes ízű borecsetet és
közön éges ecsetek gyártásához. Leírás és
használati utasítások ingyen mellékelteknek

Kiváló eredményért kezkeskedek.
Arlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Eszenciák-külföldi legességek gyára.

Prága

Megbízható ügynökök keresetnek.

Hirdetmény.

Cséplés idényre ajánlok olcsó porosz és bel-
földi szenet egész koci rakomány (100 m. má-
zsa) vételnél leszállított áron.

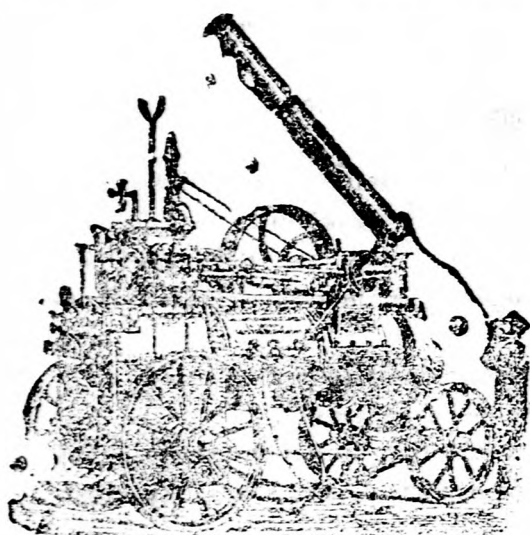
Wigner Lajos

fa és szén kereskedő
buza piac tér.

Kotzö Pál

GÉPÉSZ MÉRNÖK

Budapest üllői út 8 szám alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű
SZÖGES CSÉPLŐGÉPEKET
továbbá 4, 5, 6, 7, 8, 10 és 12 lóerejű
szines gőzcséplőkészleteket
hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel
és rendkívül nagy felületű rostákkal
árpahélyezővel és választóhengerrel.

Fa- és szénfűtésű és szalmafüttő
GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. garret sons felülmulhatat-
lan 40% tüzelő anyag megtakarítható.

Compcund gőzmogonyokat

legjobbnak elismert brandtfördi önműködő
amerikai kéveköto aratógépeket. Eredet.
amerikai szenagyűjtőt 1 vagy 2 ló befo-
gására alkalmazható kombinált rúddal. Sor-
vető és szórvető gépeket és minden
nemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.
! Jutányos árak ! Kedvező feltételek.

3093 szám/ikt. 94.

Pályázati hirdetmény.

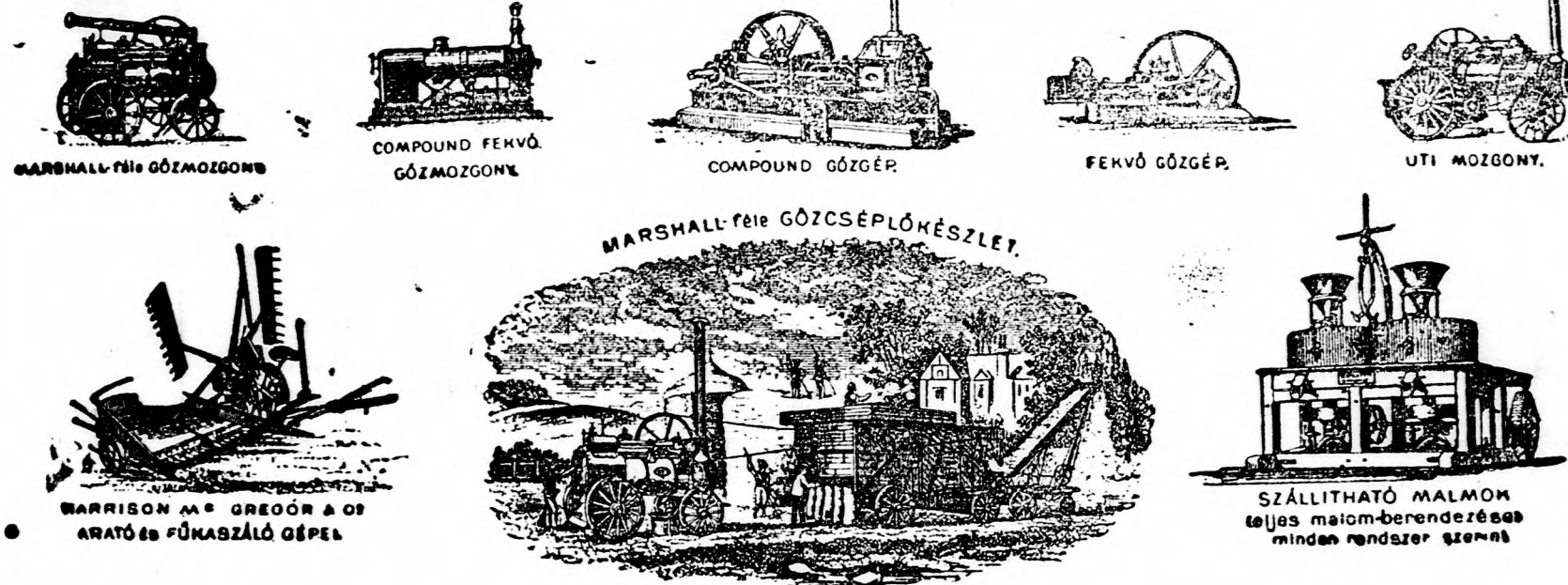
Békés vármegyéhez tartozó Szarvas nagy községben a 400 fit évi készpénz fizetéssel s ma-
gán gyakorlat után a szabályrendeletileg megállapított díjnak szedhetési jogával java-
dalmazott második

községi állatorvosi

állás lemondás folytán üresedésbe jövén, annak betöltése céljából ezennel pályázatot hirdetek.
Fölhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy kellően fölszerelt kér-
vényeiket f. évi augusztus 3-ig hozzám benyujtsák.

A választás f. évi augusztus 4-én d. u. 3 órakor fog Szarvas község házánál megtartatni.
Szarvason 1894. június hó 25-én.

Krcsmárik János, főszolgabíró.

GRAEPEL HUGÓ

GÉP-ÉS ROSTALEMEZ-GYÁR, MALOMÉPÍTÉSZET

MARSHALL, SONS & CO Limited

VEZÉRÜGYNÖKE.

BUDAPEST, V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.

Arjegyzekek kívánatra bérmentve.

Kiváló gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek

Kiváló gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek